

Vaihtoehto EU:lle Tiedotuskeskus r.y.

Puheenjohtaja Arjo Suonperä

Brexit

Englanti päätti järjestämässään kansanäänestyksessä erota EU:n jäsenyydestä.

Ero kulkee nimellä Brexit.

Englannilla oli jo EU:n jäsenenä erivapauksia, kuten alennettu jäsenmaksu. Alennuksen maksoivat EU:lle muut jäsenmaat. Ennen kansanäänestystä Englannin silloinen pääministeri Cameron oli neuvotellut EU:n kanssa sopimusluonnoksen, jolla Englanti olisi saanut lisää helpotuksia, kuten sitoumuksen, ettei se joutuisi yhteisvastuuseen EU:n rahaunionin vastuista ja että Englanti voisi EU:n jäsenehdoista huolimatta kiristää maahanmuuttajiensa kohtelua, mm. rajoittaa näitten sosiaaliturvaa. Neuvotellut helpotukset eivät vakuuttaneet englantilaisten enemmistöä pysymään EU:ssa. Kun EU:n jäsenyys sopimuksen ehtoihin on kirjattu säännöksiä, joitten perusteella eroavan jäsenen ja EU:n välillä tulee käydä määrääjassa neuvottelut eron järjestelyistä ja ehdoista, on Englanti vasta nyt saanut ilmoitettua ajankohdan, johon mennessä virallinen eroilmoitus EU:lle toimitetaan. Näin tehdään viimeistään tulevassa maaliskuussa.

Eroäänestyksen tuloksen selvittyä EU:n päättävissä piireissä puhkesi pettyneitä raivonpuuskia ja Englanti on käytännössä jo suljettu EU:n merkittävän toiminnan ulkopuolelle. Eroneuvottelut voivat kestää muutaman vuoden.

Miksi Englanti eroaa?

-Saksa on kasvanut EU:n johtavaksi valtioksi ja pyrkii kasvattamaan valtaansa kehittämällä EU:a yhä enemmän liittovaltioksi eli kasvattamaan EU:n toimivaltaa yhä uusiin asioihin ja säilyttämään vallankeskityksen EU:ssa itsellään. Aikanaan Englanti oikeastaan oli liittynyt EU:n jäseneksi huolehtiakseen siellä, ettei mikään muu jäsenmaa nousisi kukkulan kuninkaaksi Euroopassa. Vanha Euroopan kaupan keskus ja johtava siirtomaavalta ei pidä kilpailijoista.

- vaikka Englanti on saanut EU:n jäsenmaksuista alennusta, se on ollut kuitenkin EU:n toiseksi suurin nettomaksaja ja bruttojäsentmaksutkin on ollut ensin maksettava, ennen kuin Bryssel "palauttaa" ilman korkoja erilaisten avustusten ja tukien muodossa osan jäsenmaksuista takaisin. Kun kapitalismin ideologian mukaan valtion ja yhteiskunnan roolia on pitkään supistettu yksityistämisen ja pääomapiirien suosimista ja verohelpotuksia jatkettu, valtiolla on Englannissakin vaikeuksia saada tarvittavat tulot menojen maksamiseen eli saada budjettinsa tasapainoon. EU:n jäsenmaksujen ja jäsenyyden muiden menojen säästöt ovat huomattava erä budjettipolitiikan kannalta, vaikka tästä ei puhuta;

-EU:n vapausoikeuksista Englanti oli jo saanut sen, mitä oli tarvinnut, ja suunnat niitten osalta olivat kääntymässä negatiiviseen suuntaan. Esimerkiksi halpaa työvoimaa oli tullut jo liikaakin ja tulijoitten määrä ja heidän sosiaalikulustuksensa uhkasivat nousta kestäättömiin määriin. Pääomavirtoja oli aikanaan tullut mukavasti, mutta nyt pääomat olivat alkaneet huolestuttavasti etsiä halvempiin maihin. Englanti ei myöskään pitänyt todennäköisenä, että EU:n neljää perusvapautta eli pääomien, tuotteitten, palveluitten ja työvoiman liikkumisvapautta tulnaisiin EU-eron vuoksi rajoittamaan eli kääntämään historian pyörää taaksepäin;

-kun pääomilla on taipumusta etsiä maihin, joissa niillä on suuremmat tuotto-odotukset ja vähemmän rajoituksia, uskottiin, että eron jälkeisen alkukiihtymyksen jälkeen pääomia alkaisi päinvastoin virrata Euroopasta Englantiin suurten tuotto-odotusten vuoksi, kun pääomapiirit uskoisivat eron köyhdyttämässä Englannissa voitavan tehdä pienentyvien kulujen vuoksi paremmin voittoa kuin enemmän säännellyn EU:n alueella;

- eron vuoksi Englanti voisi rajoittaa maahanmuuttoa ja muuttajien oikeuksia ja sosiaaliturvaa ja näin saada budjettiinsa säästöjä ja istuva konservatiivihallitus lisää poliittista kannatusta maahanmuuttajia vastustavilta piireiltä;

-eron aiheuttamien taloudellisten menetysten varjolla konservatiivihallitus ajatteli voivansa muuttaa tulonjakoa entistä enemmän pääomien eduksi palkansaajien ja tavallisen kansan kustannuksella, ”kun olisi pakko leikata”. Tavallisen kansan menetyksistä voitaisiin pitkään syyttää EU:ta ja Saksaa ja niitten ahneutta;

-jos EU ja Saksa alkaisivat oikein ”kukkoilemaan”, Englanti voisi katsoa toisella tapaa myös kapitalismiin siirtyneen Venäjän korttia eli yhteistyötä sen kanssa ja rynnätä sen varjolla Venäjän markkinoille.

Mitä EU Brexitin jälkeen?

-Saksa käyttää syntynyttä tilaisuutta hyväkseen kasvattaakseen valtaansa EU:ssa ja Euroopassa ja pyrkii kehittämään EU:a liittovaltioksi, jonka johtavana voimana Saksa säilyisi;

-EU:n muitten jäsenmaitten jäsenmaksurasitus kasvaa, koska Englannin jättämä suuri aukko EU:n tuloissa on paikattava, eikä EU pystyne tekemään sitä vain menojaan supistamalla;

-EU:n pankkiunionin vaikeudet jatkuvat ja syvenevät, kun EU:lla on aiempaa pienemmät mahdollisuudet syyttää lisää rahaa uusin euro- ja pankkikriisien hoitoon. Pankkiunionin vaikeudet kysyvät lisää rahapanostuksia EU-mailta;

-EU-kriittisten voimien kannatus kasvaa eri puolilla EU:a ja johtaa muittenkin maitten pyrkimyksiin kiristää jäsenyydestä helpotuksia tai saada lisäetuja tai jopa pyrkimyksiin EU:sta eroamiseksi;

-Saksan on ehkä vaikeampaa hallita EU:a, kun tyytymättömyys sitä kohtaan kasvaa, kun uusillekaan jäsenmaille ei ole enää varaa jakaa tukia entiseen malliin;

-rasittava sotatila ja sen voimistuminen EU:n reunoilla Venäjän ja lähi-idän suunnilla, maahanmuuttajapaineet, terrorismin kasvu kuluttavat EU:n resursseja enemmän kuin siitä eronneen Englannin;

-jo historiallisista ja kielipoliittisista syistä Englanti on Saksaa tärkeämpi liittolainen johtavalle imperialistivallalle USA:lle;